

Bemærkninger til lovforslaget

Argentinske tropper invaderede den 2. april 1982 de britiske Falklandsøer og overtog efter en kortvarig kamp med de derværende britiske tropper kontrollen med øerne. Den som følge af Argentinas invasion opståede situation blev indbragt for FN's sikkerhedsråd, der den 3. april 1982 vedtog resolution nr. 502, i hvilken det bl.a. krævedes, at de argentinske tropper omgående blev trukket tilbage fra Falklandsøerne, ligesom Argentina og Storbritannien opfordredes til at søge striden løst ad diplomatisk vej.

Da Argentina imidlertid ikke efterkom sikkerhedsrådsresolutionens krav om tilbagetrækning, fandt der inden for rammerne af det europæiske politiske samarbejde drøftelser sted om at søge en forhandlingsløsning fremmet ved at lægge pres på Argentina gennem eventuel indførelse af handelspolitiske foranstaltninger over for landet. Drøftelserne mandede ud i en erklæring af 10. april 1982 fra de ti EF-landes udenrigsministre, som tilkendegav deres beslutning om i overensstemmelse med EØF-traktatens bestemmelser at indføre forbud mod import af varer fra Argentina.

På grundlag af denne beslutning afholdt EF-landene herefter rådslagninger i henhold til traktatens art. 224 med henblik på at bestemme formen for og omfanget af foranstaltningerne. Fra dansk side anså man det for mest korrekt, om hvert EF-land anvendte egne nationale bestemmelser til gennemførelse af den truffe beslutning. Da der for flere landes vedkommende ville være behov for en særlig lovgivning herom, kunne det imidlertid blive vanskeligt at gennemføre foranstaltningerne med den ønskelige hurtighed og ensartethed. Disse formål kunne derimod tilgodeses ved udstedelse af en forordning med hjemmel i EØF-traktatens art. 113, der omhandler handelspolitik – en løsning som de øvrige EF-lande foretrak. Regeringen besluttede på denne baggrund efter drøftelse i det udenrigspolitiske nævn og folketingets markedsudvalg at acceptere, at importforbudet gennemførtes i form af en rådsforordning (nr. 877/82 af 16. april 1982) med hjemmel i traktatens art. 113. Danmark fremsatte dog i forbindelse med vedtagelsen en erklæring, hvori det hed, at man havde foretrukket, at den beslutning, der blev truffet inden for rammerne af det politiske samarbejde, blev gennemført ved en passende samordning af nationale

foranstaltninger som omhandlet i traktatens art. 224.

Forordningens importforbud omfattede alle varer med oprindelse i Argentina med undtagelse af varer ledsaget af importtilladelser udstedt før forordningens ikrafttrædelsesdato den 16. april 1982, varer omfattet af kontrakter indgået inden denne dato, samt varer der var undervejs til Fællesskabet på nævnte dato.

Forordningen fandt anvendelse indtil den 17. maj 1982, og det var herefter spørgsmålet, om dens gyldighedsperiode skulle forlænges. På et EPS-udenrigsministermøde den 17. maj blev det besluttet at forlænge forordningen for yderligere 7 dage under den forudsætning, at forordningen for Danmarks vedkommende kun vil være gældende, indtil et nationalt retsgrundlag er skabt for importforbudet. Irland og Italien kunne ikke tilslutte sig en forlængelse af forordningen og anses ikke for at være bundet af den. De to lande var dog indstillet på at træffe nationale foranstaltninger til forhindring af eventuel konkurrencefordrejning.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Såvel det generelle forbud i stk. 1 mod indførsel af varer med oprindelse i Argentina som de i stk. 2 fastsatte undtagelser er en videreførelse af de tilsvarende bestemmelser i rådsforordning nr. 877/82 af 16. april 1982.

Det forventes ikke, at denne foranstaltning vil medføre udgifter, som kræver bevillingsmæssig hjemmel.

Til § 2

Strafferammen svarer til den, der blev anvendt i anordning nr. 175 af 21. maj 1980 om visse forholdsregler over for Iran, og er ligesom denne fastsat under hensyntagen til strafferammen i borgerlig straffelovs (lovbekendtgørelse nr. 411 af 17. august 1978) § 110 c.

Til § 3, stk. 2

Det vil være ønskeligt at kunne ophæve loven med kort varsel, også når folketinget ikke er indkaldt. En tilsvarende bestemmelse fandtes i lov nr. 171 af 19. maj 1980 om forholdsregler vedrørende økonomisk og andet samkvem med Iran.